

Nekateri bankirji so se obnašali, kot da bi evre tiskali sami

Smo v mesecu, ko se delajo poslovne bilance za preteklo leto. Glede na raznolike medletne mahinacije v naši največji banki nas seveda zanima, kako se je poslovno leto izteklo v NLB, v kateri naj bi lani prihajalo do klientalizma oziroma do sumljivih bančnih poslov, recimo "kramarjeve nagrade", slabo zavarovanih kreditov nekaterim tajkunom, enormnih bankirskih plač in izplačanih sejnin nadzornikom ...! Zato smo državljani še tem bolj presenečeni, da se je sedaj prav za to banko začelo govoriti o ponovni dokapitalizaciji, kar v realnosti pomeni, da se namerava Nova Ljubljanska banka postaviti na čvrstejšo noge s pomočjo injekcije davkoplačevalskega denarja.

S podobno dokapitalizacijo smo se Slovenci v samostojni državi že srečali, in sicer, ko smo po razsulu Jugoslavije morali podpreti obe naši največji banki v Ljubljani in Mariboru. Takrat v devetdesetih smo še bili v zanosu pridobitve neodvisne države in smo "še lahko na eno oko zamižali" glede povišanja davkov, ki jih taka sanacija povleče za seboj.

Na ta način sta si naši največji banki, ki jih je izčrpal samoupravni socializem, resnično opomogli.

"No, ta sanacija je bila takrat v devetdesetih letih po izteku galopirajoče inflacije. Zadnja leta socializma smo se prav podili za markami ter jih "naivno" nalagali v naše banke za nova milijonska posojila v dinarjih. (Za spomin na takratne čase še skrbno negujem ceno na plastičnem sodčku, ki je znašala 1.520.000 Din). Jugoslavija pa je na nato s temi markami še lahko kupovala kaj nafte in še tudi na police postavila kaj olja in pralnih praškov. Kdor pa ni bil "naiven" (beri lojalen član socializma), pa je svoje marke nosil čez mejo. In prav lojalni varčevalci se moramo še danes zahvaljevati modri potezi prve naše vlade, da je takrat v devetdesetih izvedla uspešno sanacijo naših največjih bank, da smo nato sčasoma tudi resnično lojalni državljani dobili svoje marke nazaj.

Po skoraj dvajsetih letih pa se nam nekaj takega, sanacija, spet obeta pri NLB. Njena izguba za preteklo leto naj bi po medijih znašala okrog 82 milijonov evrov, medtem ko je NKBM v Mariboru vendar za lansko recesijsko leto pridelala okrog 12 milijonov evrov plusa. "Torej tudi najvišje provizije za čeke in za druge storitve občanom pri tej banki niso pomagale"! Glede na že navedeno poslovanje te banke "kot

nekoč v socializmu" pa nas resnično spominja na čase, ko smo si še lahko manjkajoče dinarje tiskali sami.

Da so nam varčevalcem banke resnično začele kratiti življenjski standard, se kaže tudi v tem, da sem za leto 2008 celo moral plačati davek na obresti hranilne vloge, za leto 2009 pa sem pri isti glavnicni daleč od teh skrbi! Podobno je z delnicami, ki smo jih preko "pidov" dobili za certifikate, saj so te pretežno izgubile več kot polovico osnovne vrednosti. Enako zaničevalno se dogaja tudi z malimi delničarji, še zlasti s tistimi, katere delnice izhajajo iz premalo izplačanih plač ali deležev iz stečajne mas propadlih proizvodnih organizacij. Sicer pa se nam malim delničarjem norčujejo tudi tisti menedžerji - tajkuni, ki bi lahko svoj dolg svojim delničarjem vsaj preko dividend poravnali!

**Rajko Topolovec,
Ptuj**